

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

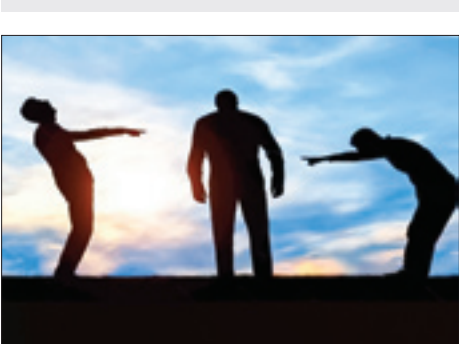

این است انسان حقیقی

علامه حسن‌زاده (رضوان الله تعالی علیه):

اهل الله گفته‌اند: اگر آدمی می‌خورد و می‌خوابد و شهوت به کار می‌برد بهیچمه است (چهارپا) و اگر علاوه بر این سه امر ضرر و آسیب و آزار به خلق دارد شُبُع است (حیوان درنده) و اگر می‌خورد و می‌خوابد و شهوت به کار می‌برد و حیله و مکر و تزویر و خلاف و دروغ و از اینگونه امور با بندگان خدا دارد شیطان است و اگر می‌خورد و می‌خوابد و شهوت به کار می‌برد ولی صفات سَنَیّی و شیطانی ندارد یعنی مردم و خلق خدا از او آسوده‌اند، مُلَک است (ملانکه) و اگر علاوه بر مقام مُلَکی به سوی معارف و ادراک حقایق وجود و سیر در آنها و سیر الی الله و فی الله گرایش دارد انسان است. (مبدالهیتم شرح قُصُوصُ الحَکَم، ص ۳۱)

منبع: کانال علامه حسن‌زاده در ایتا

حدیثی بسیار هشدار دهنده و ترس آور

صفحه توئیتری «عالم» بیانی را از حضرت آیت‌الله فاطمی‌نیا رحمت‌الله‌علیه به اشتراک گذاشت. ایشان فرموده‌اند: حدیث بسیار هشدار دهنده و ترس‌آور است که خیلی جای تأمل دارد. حضرت صادق (ع) می‌فرماید: هر کس مؤمنی را به گناهی سرزنش کند، نمی‌میرد تا اینکه خودش آن گناه را مرتکب شود.

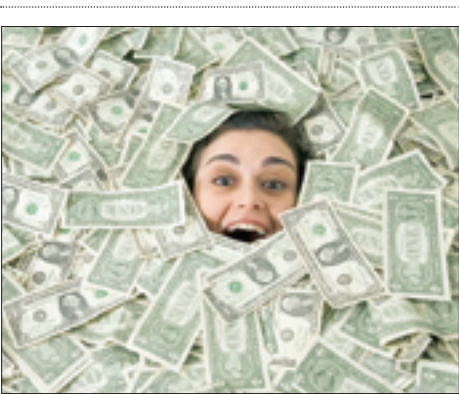
اقدامی زیبا در سپهر سیاست

کیوان ساعدی در توئیتی نوشت: عبادت محبت آمیز و تکریم والده رئیس‌جمهور فقید از سوی دکتر پزشکیان و بیان جمله «شما برای خدا کار می‌کنید شرم‌نده کسی نمی‌شید» از سویی این مادر به رئیس‌جمهور از اقدامات زیبایی است که باید در فرهنگ سیاسی ایران تقویت شود.

یک مجسمه حیرت‌انگیز در غار شاپور

علی رحبی در توئیتی نوشت: از زیبایی‌های حیرت‌انگیز ایران که متأسفانه کمتر دیده شده او خداورشکر که دست بلاگر جماعت هنوز بهش نرسیده ا، مجسمه هفت متری شاپور یکم در غار شاپور در نزدیک کارزون است. تنها مجسمه باقیمانده از دوران ایران باستان با ۱۷۰۰ سال قدمت.

پول عقده حقارت را از ضامنی کند

روح‌الله صدیق توئیت کرد: واقعاً کسی را نمی‌شناسم که عقده حقارتش (Inferiority complex) یا پولدار شدن برطرف شده باشد، تنها اتفاقی که می‌افتد این است که حالا آنها که پیش‌شان حس حقارت می‌کند، خیلی قدر تر و قدر تمندترند و این حسِ خواری، بسیار عمیق تر و اخته‌کننده‌تر است.

گایبران

چهارشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ | ۹ ذی‌العده ۱۴۴۶ | روزنامه جوان | شماره ۷۲۹۸

کاربران شبکه‌های اجتماعی برای آیت‌الله نوری همدانی آرزوی بهبودی و طول عمر کردند

انشاءالله شفای عاجل و کامل

با بستری شدن آیت‌الله نوری همدانی در یکی از بیمارستان‌های تهران و عبادت رهبر معظم انقلاب و فرمانده سپاه پاسداران از ایشان کاربران شبکه‌های اجتماعی نیز در توئیتهایی سلامتی و طول عمر برای این مرجع عالیقدر شیعیان جهان را آرزو

پرچمی که بر سر در خانه غیاث‌نظام نرفت

به پرچم بیگانه را جز خودباختگی و افتادن در دام توطئه‌های ضدایرانی نمی‌دانم. این رفتار اگر «بی‌وطنی» نباشد، بی‌تردید «وطن‌گریز» و «وطن‌ستیزی» است. هیچ انگیزه‌ای نباید بهانه‌ای برای چنین رفتارهای غیرملی و ناامیدکننده شود. برخی ناآگاهانه و با هدایت جریان‌های مشکوک، بنیان‌های امنیت ملی را تضعیف می‌کنند.

زبان و قومیت از ملیت جداست. اشتراک زبانی با کشوری دیگر، کسی را از ملت خود جدا و به جایی دیگر وصل نمی‌کند. ملیت، تعریفی روشن، علمی و شناخته‌شده دارد. ایرانیان با پیشینه‌ای کهن با شاخصه‌های ملی مشترک و البته تفاوت زبانی‌ملتی یکپارچهند و زبان میانی و دیگر مؤلفه‌های هویت ملی و مشترک دارند. نباید قریب خودتختی را یا خودکم‌بینی عده‌ای را خورد و در بازی سروسیم‌های امنیتی بیگانه گرفتار شد. به قول شهیر تیریزی:

اختلاف لپه، ملت‌باز بیزد کس
ملتی یانک زبان، کمتر به یاد آرد زمان
گر بدین منطق تو را گفتند ایرانی نه‌ای
صبح را خوانند شام و آسمان را ریسمان

شوخی‌ها کاملاً جدی است

میلاد اندیشه در توئیتی نوشت: شوخی‌های آدم‌ها به جور ول رفتن ناخودآگاهه. میشه فهمید تو سرشون چی میگردد. چی رونمیتون سرحتابه زبون بیارن و سعی میکنن با مزاح میکشش کنن تحویل بدن. شوخیا اسمش شوخیه اما کاملاً جدیه.

قرار نیست همیشه کنار کودک باشیم

کانال «تخته‌سیاه» در اینتای بخشی از کتاب «راه رشد، جلد چهارم، صفحه ۱۶۸» را به اشتراک گذاشت. در این کتاب آمده است: چیزی که اساس تربیت است این است که بچه را به خودش بسپارند تا خودش، خودش را تربیت کند. به ایسن می‌گویند «خودکفایی». یعنی مادر و پدر باید

بدانند که دیر یا زود این بچه خودش تشکیل خانواده می‌دهد و مستقل می‌شود، پس باید عادتش بدهند که خودش مواظب خودش باشد نه اینکه دیگری مواظبش باشد. به‌تدریج خودشان را کنار بکشند تا بچه روی پای خودش بایستد. همان‌طور که شما اول دستش را می‌گیرید تا راه برود، بعد دستش را رها می‌کنید تا خودش راه‌رو شود، در فکر کردن و تصمیم گرفتن هم باید به‌تدریج دست بچه را ول کرد تا خودش راه برود. اگر بچه را تا ۱۵ سالگی همراه خودتان از این طرف خیابان به آن طرف خیابان ببرید، تا آخر همین‌طور خواهد بود. همیشه منتظر است کسی دستش را بگیرد و از این طرف به آن طرف ببرد. باید آهسته‌آهسته سایه پدر از زندگی او دور شود و بچه خودش از این‌طرف خیابان به آن طرف برود. این کار باید به‌تدریج انجام شود.

۱/۵ میلیون ژاپنی به پدیده «هیکی کوموری» دچار شده‌اند!

الهام عابدینی در رشته توئیتی نوشت: در ژاپنی که همسن الان هم به دلیل کاهش جمعیت با کمبود نیروی کار مواجه است، حدود ۱/۵ میلیون نفر در سن کار به پدیده «هیکی کوموری» دچار هستند. این پدیده به معنای آن است که فرد خودخواسته، دست‌کم شش ماه خودش را در خانه حبس و منزوی می‌کند.

«هیکی کوموری» یکی از نگران‌کننده‌ترین پدیده‌های جامعه‌شناختی در ژاپن است. در این پدیده فرد از خانه و حتی اتاقش خارج نمی‌شود. فرد در انزوا معمولاً فقط بازی‌های ویدئویی انجام می‌دهد یا انیمه تماشا می‌کند. دست‌کم ۱/۵ میلیون نفر در ژاپن به این اختلال اجتماعی دچار هستند اما گفته می‌شود تعداد خیلی بیشتر از اینهاست و والدین اعلام نمی‌کنند. میانگین سنی افراد ۳۱ سال است و شمار مردان مبتلا به این اختلال بیشتر است. در دوران کرونا شمار این افراد بسیار بیشتر شدند. جامعه‌شناسان معتقدند ارزش‌های فرهنگی و نظام آموزشی ژاپن یکی از دلایل اصلی این پدیده است، چون توقع خانواده‌ها و اطرافیان از فرد خیلی زیاد است و اگر فرد نتواند مطابق با انتظار دیگران در رشته یا شغل مدنظرش پذیرفته شود، از شدت افسردگی و اضطراب خودش را منزوی یا ناپدید می‌کند.

ژاپن تا سال ۲۰۴۰ با کمبود حداقل ۱۱ میلیونی نیروی کار مواجه خواهد شد. ژاپن برای مقابله با بحران نیروی کار قصد دارد سن بازنشستگی را در این کشور تا سال ۲۰۳۱، از ۶۰ به ۶۵ سال برساند. بدین منظور قرار است هر دو سال، یک‌سال به سن بازنشستگی اضافه‌کند. از دیروز سن بازنشستگی ۶۱ سال شده است..

تمکین به قوانین دیکته شده!

عبدالله گنجی در کانال تلگرامی خود نوشت: معادله را ملاحظه بفرمایید: امریکا بیش از یک‌سال است در دفاع از اسرائیل – بعضاً بنا انگلیس – زیرساخت‌های ملت یمن را نابود می‌کند و هیچ اعتراضی در جهان غرب وجود ندارد. در نقطه مقابل یمن در حمایت از غزه یک موشک در سرزمین‌های اشغالی فلسطین فرود آورده است، سروصدار ببینید! ایران مستعمر تهدید می‌شود و گویی کائنات به‌هم‌ریخته است! امام ۳۷ سال پیش مدل را اینگونه و زیبا روایت می‌کند:

«واقعیت این است که دول استکباری شرق و غرب و خصوصاً آمریکا و شوروی عملاً جهان را به دو بخش آزاد و قرنطینه سیاسی تقسیم کرده‌اند. در بخش آزاد جهان این ابرقدرت‌ها هستند که هیچ مرز و حد و قانونی نمی‌شناسند و تجاوز به منافع دیگران و استعمار و استعمار و بردگی ملتها را امری ضروری و کاملاً توجیه شده و منطقی و منطبق با همه اصول و موازین خودساخته و بین‌المللی می‌دانند، اما در بخش قرنطینه سیاسی که متأسفانه اکثر ملل ضعیف عالم و خصوصاً مسلمانان در آن محصور و زندانی شده‌اند، هیچ حق حیات و اظهارنظری وجود ندارد. همه قوانین و مقررات و فرمول‌ها همان قوانین دیکته‌شده و دلخواه نظام‌های دست‌نشانده‌گان و دربرگیرنده منافع مستکبران خواهد بود. و متأسفانه اکثر عوامل اجرایی این بخش همان حاکمان تحمیل‌شده یا پیروان خطوط کلی استکبارند که حتی فریاد زدن از درد را نیز در درون این حصارها و زنجیرها جرم و گناهی نابخشودنی می‌دانند و منافع جهانخواران ایجاب می‌کند که هیچ‌کس حق گفتن کلمه‌ای که بوی تضعیف آنان را بدهد یا خواب راحت آنان را آشفته‌کنند ندارد.» (صحیفه‌امام، ج ۲، ص ۷۹).

دیدن پشت پرده رفتارها، هنر انسان‌های بالغ

کانال «سوگند» در پیام‌رسان اپتا نوشت: روانشناسی میگه عصبانیت معمولاً یک واکنش سطحیه، زیر این خشم، احساساتی مثل ناراحتی، ترس، احساس نادیده گرفته‌شدن یا دلسردی پنهان شدن. برای مثال وقتی همسرت یا دوستت با لحن تند صحبت می‌کنه، ممکنه از درون ناراحت باشه که شنیده نمیشه، یا ترسیده که داره رابطه‌تون سرد میشه. به‌جای مقابله به مثل، گاهی کافیه بپرسی: «چی اذیت کرده؟» یا «چی دلت رو ناراحت کرده؟» یاد گرفتن دیدن پشت پرده رفتارها، هنر انسان‌های بالغ عاطفیه. پس یادت باشه، همیشه پشت خشم، قلبی منتظر درک‌شدنه. آروم باش، بفهم و بفهمون. دنیات رو آروم‌تر کن.

پرسش‌هایی کشنده به بهانه کنکور ۱۴۰۴

دکتر علی سرزعیم در کانال تلگرامی خود نوشت: آخر هفته پیش کنکور برگزار شد. وقتی آدمی بچه کنکوری داشته باشد رفتار آنها به آدمی تلنگر می‌زند. ایام کنکور مهم‌ترین و شاید برای بسیاری تنها برهه‌ای است که انسان‌ها زندگی کاملاً هدفمند را تجربه می‌کنند. یک دانش‌آموز کنکوری هدف مشخصی دارد و آن اینکه در فلان رشته پذیرفته شود. برای رسیدن به آن تمام انرژی خود را به کار می‌گیرد. وقتی پدر و مادر و دیگر اعضای خانواده خواب هستند بیدار می‌شود، قدری مطالعه می‌کند، صبحانه می‌خورد و به مدرسه می‌رود. اینکه دیگر اعضای خانواده خواب هستند او را است نمی‌کند. شب‌ها که به خانه می‌آید تا انرژی در درس در سر می‌خواند و می‌خوابد و بر سوسه‌دین سر سبال‌ها و فیلم‌ها غلبه می‌کند. میهمانی‌ها و نشست‌های غیر لازم را نمی‌رود. تمام زندگی یک کنکوری در طول سال معطوف به یک هدف است و بیراهه نمی‌رود. هر روز که می‌گذرد با خود فکر می‌کند که چقدر به هدف نزدیک شده و چقدر کارهای نکرده دارد. سعی می‌کند در فهم موضوعی اگر خیلی دارد برطرف کند تا مبادا از همانجا سؤال بیاید. بنابراین کمالگرا می‌شود و از هیچ چیز بی‌توجه رد نمی‌شود. کنکور هدف نیست. پرسش دارد و تمام وقت و انرژی خود را به شکل بهینه برای تحقق این هدف مصرف می‌کند. پرسش از رنده‌ای که برای همه ماطرح است این است که آیا ما نیز برای زندگی این دنیایی خود هدفی داریم؟ آیا برای تحقق آن چنین هدفمند و بهینه تلاش می‌کنیم؟ آیا هدفی برای زندگی آن دنیا داریم؟ در مورد آن چطور؟. انصافاً این پرسش‌ها پرسش‌های کشنده‌ای است.

